

BAZILIKA SV. ANTUNA PADOVANSKOG ZAGREB SVETI DUH

GLASILO ŽUPE

22.3.2026.

GOD. XXVII. - BR. 1020

Izlazak iz groba u nadu vječnosti

Današnja misna čitanja stavljaju naglasak na jedno od najdubljih iskustava vjere: izlazak iz smrti u život, iz tame u svjetlo i iz beznada u nadu. Korizma nas vodi upravo tim putem – putom punim vjerničkih zaokreta, koje otkrivamo u izvještaju proroka Ezehiela, u psalmu pred kojim se klanjamo, u riječima apostola Pavla i u razgovoru Isusa s Lazarevom obitelji.

Prorok Ezekijel donosi snažnu Božju riječ o obnovi. Bog obećava da će ljudski duh vratiti u mrtva tijela i da će ih Gospodin “izvesti na otvoreno” kako bi mogli živjeti. To je riječ nade za narod koji se osjećao kao da je osuđen na pustoš i smrt. Božje obećanje nadilazi granice očekivanog: Bog ne obećava samo život, nego preporođenje cijele osobe. U kontekstu korizme, ta poruka odzvanja snažno – pozvani smo ne samo na odricanje od navika koje nas udaljuju od Boga, nego na duboku nutarnju obnovu koja se događa kad se povjerava životu koji Bog daruje.

Psalam 130 izražava stanje duše koja vapije Bogu iz tame i dubine: Gospodine, čekam Tebe, nadam se u Tebe. To je molitva čovjeka koji zna da ne može sam sebi dati svjetlo. U vremenu u kojem su mnogi živi, a ipak kao da ne vide smisao, psalam nas uči kako se uzdati u Božje milosrđe – u Božju ljubav koja ne ostavlja čovjeka u njegovim slabostima.

U Poslanici Rimljanima apostol Pavao kaže da oni koji žive po Duhu imaju život jer Krist diše u njima. To nije apstraktna tvrdnja, nego stvarnost koja se očituje u svakodnevnom životu: Duh Sveti nas potiče na nove izbore, novi pogled prema drugima, novu snagu za opraštanje i služenje. Korizma je vrijeme u kojem pozornost usmjeravamo upravo na taj dar Duha – da nas prebudi iz navika koje nas čine zatvorenima i da nas uvede u novo zajedništvo s Kristom.

Evangeoski izvještaj o Lazaru, iako najdulji i najdirljiviji u korizmenim liturgijama, izravan je poziv na povjerenje u Isusa kao izvor života. Lazar je umro i leži u grobu; njegova obitelj tuguje; prijatelji su tužni; svijet vidi smrt. A Isus plače – ne zato što ne zna što će učiniti, nego zato što suosjeća s ljudskom ranjenošću. Zatim, Isus naredi: Izlazi van! i Lazar izlazi iz groba, snažno simbolizirajući Kristovo uskrsnuće i novu stvarnost koja nadilazi ograničenja ljudske moći. Korizma nas tako vodi do središnje istine: Bog život ne ostavlja zaključan u grobu tame, nego ga otvara za novu perspektivu i snagu.

U liturgijskoj tradiciji korizme, ova je nedjelja bila i ostala trenutak kada se poziva na pouzdanje u Božje obećanje života. U mnogim zajednicama to je prva ozbiljna potpuna pobožnost Križnoga puta u godini, često organizirana na otvorenom kako bi se više ljudi uključilo i doživjelo hod s Kristom Raspetim u konkretnom vremenu i prostoru.

Ove nedjelje posebno pozivamo na vanjski Križni put na Čnomerečkoj šetnici uz potok Čnomerec, organiziran od župa sv. Antuna Padovanskoga i sv. Maksimilijana Marije Kolbea. Taj hod u molitvi i pjesmi nije samo pobožnost na otvorenom, nego javno svjedočanstvo vjere i zajedništva te molitva za naš grad, Domovinu i cijeli svijet. Šetnica uz potok, koja je oduvijek bila žila kucavica ovoga kraja te mjesto mira i susreta s prirodom, postaje prostor gdje nosimo Gospodina Raspetog zajedno s našim životima – s nadom da On može izvesti i nas “na otvoreno” iz naših vlastitih grobova straha, tuge ili beznada.

Božja riječ danas nas poziva da pristupimo korizmenom hodu ne površno, nego svjesno i otvoreno, prihvaćajući njegovu dinamiku: od tame prema svjetlu i od smrti prema životu. U tomu hodu nalazimo snagu, novu nadu i obećanje uskrsnuća – ne samo kao buduću stvarnost, nego kao stvarnost koja počinje već sada u našem svakodnevnom izlasku iz grobova vlastitih strahova i ograničenja.

fra Ivan M. Lotar, župnik i rektor Bazilike.

5. KORIZMENA NEDJELJA

1. ČITANJE: Ez 37, 12-14

Duh svoj udahnut ću u vas da oživite.

Ovo govori Gospodin Bog:

“Ja ću otvoriti vaše grobove, izvesti vas iz vaših grobova, narode moj, i odvesti vas u zemlju Izraelovu! I znat ćete da sam ja Gospodin kad otvorim grobove vaše i kad vas izvedem iz vaših grobova, moj narode! I duh svoj udahnut ću u vas da oživite i dovest ću vas u vašu zemlju i znat ćete da ja, Gospodin, govorim i činim” – govori Gospodin Bog.

PRIPJEVNI PSALAM (Ps 130)

U Gospodina je milosrđe

i obilno je u njega otkupljenje.

Iz dubine vapijem tebi Gospodine:

Gospodine, usliši glas moj!

Neka pazi uho tvoje

na glas moga vapaja!

Ako se, Gospodine, grijeha budeš spominjao,

Gospodine, tko će opstati?

Al' u tebe je praštanje,

da bismo ti služili.

U Gospodina ja se uzdam,

duša se moja u njegovu uzda riječ.

Duša moja čeka Gospodina

više no zoru straža noćna.

Više no zoru straža noćna

nek Izrael čeka Gospodina.

Jer je u Gospodina milosrđe

i obilno je u njega otkupljenje;

on će otkupiti Izraela

od svih grijeha njegovih.

2. ČITANJE: Rim 8, 8-11

Duh Onoga koji uskrisi Isusa od mrtvih prebiva u vama.

Braćo:

Oni koji su u tijelu, ne mogu se Bogu svidjeti. A vi niste u tijelu, nego u Duhu, ako Duh Božji prebiva u vama. A nema li tko Duha Kristova, taj nije njegov. I ako je Krist u vama, tijelo je doduše mrtvo zbog grijeha, ali Duh je život zbog pravednosti. Ako li Duh onoga koji uskrisi Isusa od mrtvih prebiva u vama, onaj koji uskrisi Krista od mrtvih oživit će i smrtna tijela vaša po Duhu svome koji prebiva u vama.

